Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XII Nr. 43 (775) * joi 27 octombrie 1960 * 8 pagini 30 bani

Intoarcerea în Capitală a tovarăşului Gheorghe Gheorghiu-Dej

In gara Curtici, la sosirea pe teritoriul patriei.

Duminică dimineața...

Gara Curtici — gară de frontieră — îmbrăcată în haine de sărbătoare, așteaptă oaspeți dragi.

Un minut. Apoi altul, și altul... Și iată că în gară intră, ușor, trenul cu care a călătorit în drum spre patrie tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, precum și tovarășii Leonte Răutu și Ștefan Voitec.

La sosirea pe teritoriul țării noastre, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej și ceilalți membri ai delegației romîne au fost salutați de tovarășii Chivu Stoica, Nicolae Ceaușescu și Alexandru Drăghici, veniți în întîmpinare.

De asemenea, pentru a întîmpina delegația au venit tovarășii Petre Blajovici, prim-secretar al Comitetului regional Timișoara al P.M.R., Ioan Gluvacov, secretar al Comitetului regional Timișoara al P.M.R., Ioan Beldean, președintele sfatului popular regional Timișoara și alți reprezentanți ai organelor locale de partid și de stat, numeroși locuitori din Curtici și din împrejurimi, care au făcut tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej și celorlalți membri ai delegației o caldă și entuziastă primire. Grupuri de pionieri și tineri colectiviști le-au oferit buchete de flori.

De-a lungul întregului parcurs al trenului, de la frontieră pînă în Capitală, zeci de mii de oameni ai muncii au salutat cu căldură pe tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, i-au exprimat mulțumirea și calda recunoștință pentru activitatea desfășurată la sesiunea Adunării Generale a O.N.U., unde a afirmat cu putere voința de pace și colaborare internațională a poporului romîn.

Tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej a stat de vorbă cu oamenii muncii veniți în întîmpinare, relatîndu-le despre lucrările sesiunii Adunării Generale O.N.U., despre activitatea delegației țării noastre. Mulți din cei prezenți au înfățișat aspecte din munca lor, succesele obținute în producție.

La Deva, Alba Iulia, Copșa Mică, Mediaș, Dumbrăveni, Azuga, Bușteni, Sinaia, Băicoi și alte localități pe unde a trecut trenul, mii de oameni aflați pe peroanele gărilor au aclamat călduros pe tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej și pe ceilalți conducători ai partidului și guvernului, au ovaționat îndelung pentru Partidul Muncitoresc Romîn.

În gara Sighișoara, dăruind tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej un buchet de flori, pioniera Elena Buzaș, din clasa a VII-a a Școlii de 7 ani nr. 2 din localitate, a spus : „Trăim o clipă frumoasă din fericita noastră copilărie, o clipă mult dorită, cînd putem transmite direct un fierbinte salut pionieresc iubitului nostru conducător, tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej, sol al dorinței de pace a poporului nostru. Însoțim aceste flori cu un gînd plin de dragoste și recunoștință pentru Partidul Muncitoresc Romîn, care ne învață să cinstim viața și munca, să prețuim omul și realizările lui, să iubim și să apărăm pacea".

Atmosfera sărbătorească, manifestările pline de entuziasm ale oamenilor muncii au constituit o puternică expresie a dragostei profunde a poporului nostru pentru Partidul Muncitoresc Romîn, pentru Comitetul său Central în frunte cu tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej.

Duminică seara, la ora 20, trenul cu care a călătorit tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, conducătorul delegației R. P. Romine la cea de-a 15-a sesiune a Adunării Generale a O.N.U., precum și tovarășii Leonte Răutu și Ștefan Voitec, a sosit în gara Băneasa. Cu același tren au venit tovarășii Chivu Stoica, Nicolae Ceaușescu și Alexandru Drăghici, care au întîmpinat delegația la Curtici.

La sosirea în gara Băneasa, tovarășii Gheorghe Gheorghiu-Dej și ceilalți membri ai delegației, au fost întîmpinați de tovarășii Gheorghe Apostol, Emil Bodnăraș, Petre Borilă, Ion Gheorghe Maurer, Alexandru Moghioroș, Dumitru Coliu, general de armată Leontin Sălăjan, Mihai Dalea, Janos Fazekaș, membrii ai C. C. al P.M.R., miniștri, membri ai Prezidiului Marii Adunări Naționale, conducători ai instituțiilor centrale și ai organizațiilor obștești, generali, oameni de știință, artă și cultură, ziariști romîni și străini, numeroși oameni ai muncii.

Au fost de față șefii misiunilor diplomatice acreditați la București și alți membri ai corpului diplomatic.

La coborîrea din tren, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej și ceilalți tovarăși cu care a călătorit au fost întîmpinați cu urale și aclamații îndelungi.

Un grup de pionieri au oferit buchete de flori conducătorilor partidului și guvernului.

LUNA PRIETENIEI ROMÎNO SOVIETICE

Cum cinstim noi luna prieteniei

În cinstea Lunii Prieteniei Romîno-Sovietice pionierii din unitatea noastră desfășoară activități interesante. In școală domnește o atmosferă de sărbătoare. Toate clasele sînt frumos pavoazate, iar florile sînt nelipsite.

În aceste zile, la biblioteca școlii e aglomerație. Pionieri din toate clasele iau cărți din care află lucruri interesante despre viața pionierilor, despre munca plină de avînt a oamenilor sovietici pentru construirea comunismului.

Cataloagele vorbesc și ele despre felul cum pionierii cinstesc luna prieteniei. În căsuțele din dreptul numelui fiecăruia dintre noi, se înșiră note foarte bune.

NICOLAE TRIF
cl. a VI-a,
Școala de 7 ani nr. 12, Sibiu,
reg. Stalin

Vizionăm filme

Printre frumoasele acțiuni pe care le-am organizat în cinstea Lunii Prieteniei Romîno—Sovietice în unitatea noastră se numără și vizionarea de filme.

Pînă acum am vizionat multe filme dar cel mai mult ne-a plăcut filmul „Din viața lui Lenin" din care am aflat cît de mult iubea Lenin poporul și ce muncă neobosită a dus pentru cauza Revoluției.

Printre filmele interesante pe care le-am mai vizionat se numără și „Eșalonul de aur", „Ceasul s-a oprit la miezul nopții" și „Ivana".

CARMEN ATANASIU
cl. a VII-a,
Școala de 7 ani, Lugoj

La serbare

În ziua deschiderii Lunii Prieteniei Romîno—Sovietice, pionierii din școala noastră au venit îmbrăcați în haine de sărbătoare. Înainte de începerea cursurilor am participat cu toții la adunarea festivă în care am aflat vești noi despre uriașele realizări ale oamenilor sovietici în construirea comunismului.

Începînd cu ziua aceea, pionierii au lucrat frumoase fotomontaje care înfățișează viața fericită a copiilor sovietici, construcțiile gigantice ale comunismului, munca oamenilor sovietici. Tot în cinstea marii sărbători noi, pionierii, am amenajat în școală un colț al prieteniei romîno—sovietice cu cărți și multe fotografii.

MARIA GOGA
Școala de 7 ani nr. 25
Cluj

„Marșul ostașilor sovietici", „Iți mulțumim partid iubit", „Școală, tu ne crești puternici". Acestea sînt doar cîteva din cîntecele învățate de corul Școlii de 7 ani din comuna Costești, raionul Buzău, cu prilejul serbării ce o vor da la căminul cultural în cadrul Lunii Prieteniei Romîno-Sovietice.

Marea prietenie

Cîntecul își petrecea prin inimi unda, frumusețea fierbinte și nouă, ca seva dătătoare de viață a copacilor. Pînă atunci auzisem doar scrîșnetul negru al războiului și vaetul surd al cîmpurilor cotropite de lăcuste cu cruce încîrligată : fascismul.

Cîntecul zilelor din august, cîntecul prietenilor... Poporul nostru l-a simțit înoitor, puternic ca o chezășie a tuturor nădejdilor. Vitejii aceia care îl cîntau — ostașii sovietici — au străbătut ape și munți, prin fumul bătăliilor, au răpus chiar în vizuina ei dihania fascistă și s-au întors la treburile lor de fauri ai frumuseților vieții. Dar prietenia a rămas statornică și vie în toată clipa.

Cine și cu ce măestru meșteșug ar putea s-o cuprindă și s-o zugrăvească deplin? Poate numai crenguța cioplită și înflorită a fluierului, cu care din vechi vremuri poporul nostru a dat glas celor mai adînci simțăminte. Trainic zidită, în vremuri aspre, de luptă, la temelia ei crește floarea roșie, slăvită, a jertfei eroilor sovietici și romîni căzuți pentru libertate.

Prietenia aceasta a luminat și înlesnit făgașul marilor înfăptuiri ale poporului nostru pe drumul unei vieți fericite. Sub raza ei ai crescut și tu, iubite cititor.

Marea prietenie cu poporul sovietic înseamnă mult, negrăit de mult.

Cîndva, în timpuri amare, bîntuite de pîrjolul secetei, dulcele ei rod ne-a fost înfățișat frățește, în chip de pîine albă. De cîte ori viclenia lacomă a dușmanilor și-a întins spre noi ghearele, de-atîtea ori și le-a tras speriată înapoi, fiindcă prietenia cu oamenii sovietici ne-a făcut mai tari. Minunatele și îndrăznețele cuceriri ale savanților sovietici ne-au fost împărtășite cu drag, ca să ne fie viața mai înfloritoare. Pacea, țelul luminos către care năzuiesc toți oamenii cinstiți, este apărată cu dîrzenie de Țara Sovietică, prin necurmate strădanii. Zi de zi, ceas de ceas, simțim alături inima și umărul prietenilor din răsărit, către care privim cu încredere, cu frățească dragoste și recunoștință.

Tu, prietene cititor, copilăria ta senină, aveți în oamenii sovietici, ca de altfel toți copiii lumii, ocrotitori de nădejde. Iar alături de neuitatul Timur, pionierii țării sovietice îți întind mîna prin vioriul zărilor, îți zîmbesc și te îndeamnă la fapte avîntate...

VASILE MANUCEANU

Din viața pionierească

Poșta activului pionieresc

Programul de activități al detașamentului

Programul de activități al unui detașament este un îndreptar al muncii pionierești. Din felul în care se prezintă, dar mai ales din felul cum sînt respectate obiectivele propuse în el, rezultă interesul pe care pionierii îl manifestă pentru acțiunile pionierești.

Să luăm, de pildă, programul de activități al detașamentului 3, clasa a VII-a C, din unitatea noastră. Bineînțeles, preocuparea numărul 1 este învățătura. Pionierii cei mai buni se ocupă ca toți colegii lor să ajungă la un nivel ridicat la învățătură. Astfel, în luna care urmează în programul de activități se prevede ca lecțiile să fie discutate – și nu... copiate! — în mici colective de doi, trei copii, atunci cînd e necesar. Fiecare președinte de grupă răspunde de intensificarea muncii de învățătură în vederea lucrărilor scrise. De asemenea, în programul de activități al detașamentului se prevede ca în luna care urmează să aibă loc o adunare intitulată „Materiile noastre „grele" — la care se vor efectua trei demonstrații — de fizică, chimie, matematică — din care să reiasă că obiectele respective nu sînt de fapt „grele" dacă muncești conștiincios. Cînd se întîmplă ca un pionier sau elev să ia notă mică, tradiția detașamentului este ca, imediat — de obicei în recreație — să se discute cazul respectiv. Pionierii detașamentului își spun părerea iar pionierul explică de ce s-au petrecut așa lucrurile și ce are de gînd să facă. Acest gen de a stăvili la timp abaterile, pionierii l-au numit „opinia detașamentului". Metoda aceasta se extinde și asupra abaterilor de la disciplină. Rezultatele sînt din ce în ce mai bune.

★

Foarte curînd vom sărbători ziua de 7 Noiembrie, a 43-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie zi pe care pionierii detașamentului 3 s-au gîndit s-o sărbătorească obținînd cele mai frumoase rezultate la învățătură, disciplină, muncă patriotică... Strîngerea din vreme a materialului pentru adunarea festivă îi va ajuta pe pionieri să știe să explice și să înțeleagă în ce constă importanța acestei zile, condiție cerută și pentru obținerea distincțiilor pionierești.

Și pentru că la 10 noiembrie se vor împlini 20 de ani de cînd în urma cutremurelor s-a prăbușit groaznica închisoare Doftana — pionierii care au fost în vizită la acest muzeu vor organiza o discuție despre eroica luptă a comuniștilor pentru cauza clasei muncitoare.

★

Este un vechi obicei al pionierilor din acest detașament ca duminicile să fie petrecute împreună. Acum, de pildă, pionierii Victoria Ostapovici, Vasile Melnic și Cecilia Delcea se vor ocupa de găsirea tuturor materialelor pentru discuția „Religia de a lungul veacurilor" care va urmări să combată credințele greșite, misticismul. Într-o altă duminică din luna noiembrie, în programul de activități al detașamentului este prevăzută participarea la o adunare intitulată „De ce iubim pacea și de ce urîm războiul" în care se va discuta despre eforturile țărilor socialiste în frunte cu U.R.S.S. pentru dezarmare, precum și aportul eficient al delegațiilor țărilor socialiste la cea de a XV-a sesiune a O.N.U. Tot în timpul lor liber, pionierii Angela Marinescu, președinta detașamentului, împreună cu Liviu Vișan, Ion Rotaru, Mircea Popa, Elena Joji și Romulus Moldovan, se împart în două grupe: una se ocupă de copiii din clasa I-a, iar a doua de copiii de la grădinița din apropiere. Ei le au făcut daruri, au pregătit programe artistice, se duc împreună la teatrul de păpuși și discută foarte mult despre organizația de pionieri și despre cravata roșie. Acum sînt prieteni foarte buni și nu-i de mirare că cei mici se pregătesc cu nerăbdare pentru ziua cînd și pe pieptul lor va flutura cravata roșie.

Acestea sînt doar cîteva aspecte din programul de activități al detașamentului clasei a VII-a. La întocmirea lui s-a ținut seama de dorințele și preocupările tuturor copiilor din detașament, pentru fiecare pionier s-a prevăzut o sarcină concretă, căutîndu-se în același timp să nu fie supraaglomerat (zile mai sînt și în lunile următoare). Dacă veți ține seama de toate aceste probleme, munca voastră va fi încununată de succes.

ROZA RICĂ
instructoare superioară
Școala de 7 ani nr. 5,
Orașul Stalin

Un „examen" ciudat...

Imaginați-vă o sală de clasă în care s-a adunat întreg detașamentul. Comisia, (da, o adevărată comisie!) se află la o masă cu pînză roșie, cu flori și cu un carnețel în care cineva notează mereu. Băiatul care stă în prima bancă e întrebat:

— Tu, Mihai, să ne povestești de ce serbează oamenii muncii din țara noastră ziua de 1 Mai.

Mihai începe să povestească întocmai ca la un examen.

— Eu zic, adăugă apoi altcineva din „comisie", să ne spui trei poezii și trei cîntece.

Și Mihai recită, cîntă, iar recită și iar cîntă. Ce curios, un adevărat examen! Și totuși Mihai, Maria și Vochița care au fost „ascultați" în acea zi, au fost nevoiți să dea examen la... distincțiile pionierești!

★

Ce ziceți, dragi cititori, e bine să procedezi în felul acesta? Desigur că nu! Și totuși, la Școala de 7 ani nr. 2 din Baia Mare, așa s-au petrecut lucrurile. Obținerea distincțiilor pionierești a fost o preocupare a întregii unități. Pionierii se străduiau să învețe cît mai bine, iar atunci cînd cineva dădea de un obstacol, toți îi săreau în ajutor. Ajutorul tovărășesc individual, grupele de într-ajutorare consultațiile date de tovarășii profesori, și-au arătat rezultatele — mulți pionieri au note de la 7 în sus. Colectivele de conducere ale detașamentelor au organizat multe acțiuni frumoase, interesante, cu prilejul cărora pionierii au avut posibilitatea să-și îndeplinească condițiile pentru obținerea distincțiilor pionierești. Excursia la lacul Bodi, unde au făcut orientarea cu busola, antrenamentele și concursurile de patinaj, plantarea și îngrijirea puieților, vizitarea Uzinelor de utilaj minier, sînt doar cîteva exemple de acțiuni interesante. Atunci te întrebi de ce oare a fost nevoie de această „comisie", de acest „examen"? Oare adunările pionierești, articolele la gazeta de perete, întocmirea albumelor nu puteau constitui dovezi convingătoare în care cunoștințele pionierilor despre marile sărbători să fie verificate? Oare programele artistice de la sfîrșitul adunărilor, serbările, concursurile de cîntece și poezii, nu au fost îndeajuns pentru aceasta? La această întrebare ne va răspunde poate, chiar unitatea respectivă.

GETA COSTIN

La o oră de geografie. Determinarea paralelelor cu ajutorul stelei polare. La aparat sînt pionierii Doina Spinu și Emil Srimbeanu din clasa a V-a B de la Școala de 7 ani din comuna Filimon Sîrbu, regiunea Galați.

Visurile au devenit fapte

În anii cruzi ai ilegalității, comuniștii și uteciștii, tineri educați și crescuți de partid luptau și își dădeau uneori viața pentru cauza clasei muncitoare. Lupta lor plină de abnegație a fost întotdeauna și este un exemplu pentru noi toți. Comuniștii, utemiștii și pionierii, cu toții se străduiesc să afle cît mai multe lucruri despre aceia care, cu prețul vieții lor, au luptat pentru vremurile noastre noi. Din adunări, de la colțul U.T.C., din întîlnirile cu activiștii de partid și U.T.M., pionierii cunosc diferite aspecte din măreața luptă. O astfel de întîlnire au organizat și pionierii de la Școala de 7 ani nr. 1 din Satu Mare. Pregătirile pentru adunarea de unitate și le-au început de mult. Fiecare detașament a făcut cîte ceva pentru reușita adunării, unii au invitat pe tovarășul Dan Ioan, secretarul comitetului orășenesc de partid care să le vorbească, alții s-au ocupat ca sala să aibă un aspect cît mai sărbătoresc, alții au organizat programul artistic de cîntece și poezii dedicate partidului. Cărțile, ziarele, revistele în care era vorba despre uteciști, despre activitatea lor, treceau din detașament în detașament.

Și iată-ne la adunare. Invitatul le vorbește pionierilor. El le povestește cum Uniunea Tineretului Comunist a fost ajutorul cel mai apropiat al partidului, că în toate acțiunile, alături de comuniști, a fost întotdeauna și tineretul. Să ne amintim numai de luptele din februarie 1933, le spunea el. Ucenicii și tinerii muncitori au fost alături de comuniști. Și mulți dintre ei au fost foarte tineri. Vasile Roaită, povestea mai departe tovarășul Dan, iubea foarte mult învățătura, a terminat școala primară, a făcut și o clasă de liceu, dar taxele școlare mari, sărăcia de acasă nu i-au mai permis să învețe. Atunci a intrat la Grivița ca să-și cîștige o bucată de pîine. Aici a fost primit în rîndurile U.T.C. și a luptat pentru ca toți copiii oamenilor muncii să poată învăța carte.

Poporul muncitor sub conducerea înțeleaptă a partidului făurește azi cu hărnicie și avînt socialismul. Pe marile șantiere, în brigăzile de tineret din fabrici și uzine, pe ogoarele colectivelor tineretul luptă pentru o producție înaltă, de calitate, luptă pentru construirea socialismului. Așa își arată tineretul dragostea și devotamentul față de partid.

...Pionierii sînt numai ochi și urechi. Tot ce le povestește tovarășul secretar este pentru ei un exemplu. Acum își dau și mai bine seama că a învăța bine, foarte bine, este și o datorie față de cei care au luptat pentru cauza libertății și fericirii celor mulți.

Tovarășul Dan a mai povestit mult. Apoi a urmat programul artistic. Pioniera Mariana Bobei a recitat poezia „Partidului" de M. Beniuc. Cu toții au cîntat cu însuflețire „Mulțumim din inimă partidului", „Azi e zi de sărbătoare" și altele. Și în toată această bucurie se vedea viața lor fericită, realizarea visurilor pentru care au luptat cei mai buni fii ai patriei noastre

G. KELNER

In careu

Elevului Chivu Nicolae,
clasa a VI a, comuna
Costești, raionul Buzău

Chivu Nicolae nu-i
Prea-ncîntat de „naturale"
Și după părerea lui
„Orele" se scurg banale.

Cum să fie-atent în clasă
Cum să nu se plictisească?
Are omul plante-acasă,
Are vite să-ngrijească...

Le-a-nvățat și știe multe
Că-i dinamic și activ
Cum să tacă, să asculte?
Vrea ceva recreativ!

Dacă-i vorba de-animale
Chivu Nicolae știe
Tot ce-i scris în manuale
Și... le face din hîrtie!

Ce e drept, i-a dat de furcă
Pînă s-a-nvățat să facă...
Dar să-l vezi cum le aruncă
Pe catedră și pe bancă!

Nu știu însă cum se face
De nu-i merge treaba-n plin
Catalogul nu-i dă pace
Și-l mai sîciie puțin!

Pentru meritele sale
Doar cu patru să se-aleagă
La științe naturale?
Cine poate să-nțeleagă?

Dar lui Chivu-n gînd îi vine
Că știința lui de-acasă
Nu se potrivește bine
Cu o lecție din clasă...

M. CALIN

Pionierii din Girișul de Criș

- **Nici un repetent, nici un corigent!**
- **O emoționantă foaie matricolă**
- **Micii cercetători**

Ca în fiecare an, pionierii din Girișul de Criș, regiunea Oradea, au întîmpinat însemnatul eveniment din viața unității lor, adunarea de alegeri, cu un minunat buchet de succese. Pentru această mare sărbătoare a lor, ei au pregătit săptămîni de-a rîndul cîntece și dansuri noi, au îmbogățit jurnalul unității cu noi întîmplări și evenimente, au lucrat la expoziția cu realizările unității. În fiecare detașament notele bune cu care pionierii au întîmpinat alegerile au fost din ce în ce mai multe.

Dar zilele de pregătiri s-au încheiat și iată-ne în ziua mult așteptată. În sunetul goarnelor, pionierii s-au adunat în careu, fiecare cu brațele încărcate cu flori. Sînt de față o mulțime de oaspeți dragi. Președintele sfatului popular comunal, președintele gospodăriei agricole colective, un reprezentant al Comitetului regional U.T.M... La această sărbătoare au ținut să fie prezenți și pionieri din satele Tărian și Cheresig. Pionierii unității pot raporta cu mîndrie despre activitățile lor. Lupta dusă de ei împotriva mediocrității la învățătură este reflectată în nenumăratele note peste 7 obținute la toate obiectele. În timpul liber au organizat activități atractive, au ajutat gospodăriei colective din sat, s-au întrecut în competiții sportive, au prezentat festivaluri artistice. Preocupările lor variate au fost încununate de frumoase succese. Postul sanitar din școală, care a participat la faza pe țară a concursului posturilor sanitare-școlare s-a numărat printre cele fruntașe. Apoi, munca entuziastă a micilor arheologi care luni de-a rîndul au răscolit pămîntul din împrejurimile satului scoțînd la iveală adevărate comori ale trecutului îndepărtat, se poate vedea astăzi în muzeul de istorie din școală, amenajat cu multă pricepere. În muzeu sînt expuse peste 2000 piese. Unele sînt foarte rare și de o mare valoare arheologică.

Să răsfoim jurnalul unității și să spicuim cîteva din

CELE MAI FRUMOASE FILE DE JURNAL

28 decembrie 1959 — **Astăzi, după ore, colectivul de conducere al unității noastre s-a adunat să discute despre felul în care s-a învățat în primul trimestru. E adevărat, satisfacția noastră a fost mare văzînd că majoritatea pionierilor din școală luptă împotriva notelor mici, că notele mari au început să apară tot mai des în cataloage. Ne-a durut mult însă văzînd că printre noi mai sînt și pionieri care șchiopătează la învățătură. Lenuța Tabără, din clasa a V-a, a propus ca întreaga atenție a colectivului de conducere să fie îndreptată asupra acestora. Am hotărît să mergem la acești pionieri acasă, să-i ajutăm la lecții, iar în fiecare dimineață, înainte de începerea orelor, să discutăm despre lecțiile din ziua respectivă.**

4 martie 1960 — **După grupul culegătorilor de folclor despre care fiecare dintre noi știe că a strîns 456 de strigături din satul nostru, nenumărate cîntece bătrînești, basme, balade, ghicitori, proverbe, zicători, acum o lună de zile s-a organizat un nou grup de cercetători, de astădată ai graiului din satul nostru. In opt caiete ei au notat cu multă grijă diferite cuvinte din graiul local. Așa, de pildă, ei au notat cum se spunea în trecut diferitelor unelte agricole, vaselor, îmbrăcămintii, mărfurilor, plantelor... Au fost notate peste 1.000 de cuvinte, din care unele vor apare într-un volum al Academiei R.P.R.**

27 aprilie 1960 — **Cercetînd arhiva școlii, am dat peste foaia matricolă a eroului comunist Encel Mauriciu. Priveam cu admirație fila îngălbenită de vreme în care se vedea cît de silitor a fost Encel Mauriciu în clasele primare. Toți pionierii din școala noastră doresc să fie asemenea eroului clasei muncitoare. Ne vom strădui să-i cinstim memoria prin note cît mai bune la învățătură, prin activități cît mai frumoase.**

30 iunie 1960 — **Astăzi a avut loc serbarea de sfîrșit de an. Sîntem foarte bucuroși că strădaniile noastre nu au fost zadarnice.**

Nici un pionier din unitatea noastră nu a rămas corigent, iar mai mult de jumătate au numai note peste 7...

LENUTA TABĂRĂ, NOUA PREȘEDINTĂ A UNITĂȚII

Atunci cînd tovarășul instructor superior a întrebat cine vrea să facă propuneri pentru noul președinte de unitate, s-au ridicat o mulțime de mîini.

— Eu propun s-o alegem președintă de unitate pe pioniera Lenuța Tabără din clasa a VI-a, a spus Maria Barna, președinta detașamentului doi. Știți cu toții că Lenuța a fost printre inițiatorii cercetărilor arheologice, că din inițiativa ei s-au organizat atîtea adunări frumoase. Lenuța întotdeauna a fost prima în orice activitate am întreprins-o.

La fel de cald au vorbit despre Lenuța și Radu Niculiță, și Florica Meșter, și Mircea Blaga...

Cu obrajii roșii ca focul, emoționată, Lenuța aproape că nici n-a auzit cînd instructorul superior a întrebat :

— Cine este pentru ca pioniera Lenuța Tabără să fie aleasă președinta unității noastre ?

A tresărit abia atunci cînd în jurul ei s-a ridicat o pădure de mîini. Pionierii au ales-o în unanimitate. În aplauzele lor, Lenuța a primit semnele distinctive de președintă de unitate.

★

Atit meciul de fotbal disputat cu pionierii din Cheresig, meci terminat cu 1—0 în favoarea oaspeților, cît și minunatul program artistic prezentat la căminul cultural nu vor putea fi uitate multă vreme.

Sîntem siguri că pionierii din acest sat se vor strădui ca prin activitatea lor viitoare să continuie frumoasele tradiții ale unității lor.

RADU POPA

Flutură CRAVATELE ROȘII

O ZI MARE

Nu se aude o șoaptă. Pionierii detașamentului, adunați în careu, așteaptă cu nerăbdare. Deodată, răsună glasul cald al instructoarei :...„pentru depunerea angajamentului solemn și primirea cravatei roșii — sub drapel !"

Cu fețele îmbujorate și ochii scînteind de emoție, șase școlari pășesc sub flamura strălucitoare de purpură, ce le mîngîie fruntea. O fetiță măruntică și vioaie, cu părul galben, legat în două fundulițe albe, un băiețaș cu privirea înrourată de emoție... șase viitori pionieri se așază în rînd, unul lîngă altul. Și în palmele lor țin strîns colile albe pe care au așternut cu grijă slovele angajamentului solemn, au desenat o tobă, o goarnă sau flori cu petale roșii ca focul.

Cît au așteptat ei clipa aceasta ! Și Adriana Ionescu, și Vlad Vasile, și Rodica Sterie, și ceilalți școlari pentru care pionierii din unitatea de la Școala de 7 ani „Emilia Irza" din Capitală, s-au adunat să-i primească în rîndurile lor. Cei șase școlari s-au pregătit cu seriozitate, sub îndrumarea tovarășei instructoare, să întîmpine acest eveniment. Pe foile catalogului, în dreptul numelui lor, au înflorit cele mai frumoase note — 9 și 10. Au învățat cîntece și poezii, au învățat care sînt îndatoririle pionierilor, simbolurile pionierești. Și, de cîte ori, acasă sau pe stradă, nu s-au trezit șoptind bucuroși angajamentul pe care urmează acum să-l rostească sub faldurile drapelului roșu, în fața tovarășilor lor ? !...

Și iată că această clipă a sosit ! Buzele lor rostesc, cuvînt cu cuvînt, angajamentul solemn. Rostindu-l, se simt parcă mai puternici, mai încrezători în forțele lor. Da, ei, Vasile și Aurel, Mihaela și Maria, și ceilalți, pășesc acum în rîndurile pionierilor. Tovarășa instructoare le leagă la gît cravata roșie, părticică din steagul de luptă al clasei muncitoare. Cravata împurpurată care-i va însoți an de an și care va fi martoră atîtor lucruri frumoase pe care au de gînd să le înfăptuiască.

L-am ascultat apoi pe pionierul Vlad Vasile recitînd, emoționat, poezia „Lenin". La fel de frumos au recitat poezii despre cravata roșie și pionierele Mihaela Ivan și Maria Iușan. Pe fețele lor, ale noilor pionieri, se vedea bucuria profundă, exprimată de întregul detașament care cînta entuziastul cîntec „Azi e zi de sărbătoare" Fără îndoială că pentru noii pionieri aceasta era nu numai o zi de sărbătoare, ci și *o zi mare*, pe care n-o vor uita niciodată !

AL. DINU IFRIM

Așa procedează pionierii

Nu de mult, la locuința colectivistului Ivan Gheorghe, din comuna Gălbinași, raionul Brănești a izbucnit un incendiu. Colectiviștii erau pe cîmp. La școală s-a dat alarma. Echipele de pompieri, înarmate cu gălеți, casmale etc. au pornit imediat spre locul incendiului. Sub conducerea tovarășilor profesori, pionierii s-au organizat în lanț cu gălețile de apă, alimentînd continuu pompa de incendiu. Alte patru echipe, pe schimburi, au mînuit fără încetare pompa, reușind astfel să limiteze focul izbucnit și să salveze o mare parte din bunurile colectivistului Ivan Gheorghe.

Pompierii au stins complet incendiul. Ei au lăudat cu multă căldură activitatea curajoasă a pionierilor educați în spiritul dragostei pentru avutul colectiviștilor.

In această activitate s-au distins pionierii : Gheorghe Capeș Zoica Mocanu, Elena Voinea, Ștefan Badea și alții.

IOANA CRISTEA
Școala de 7 ani
comuna Gălbinași, raionul
Brănești, reg. București.

Sîntem mîndri de ei

Comuna noastră devine din zi în zi mai frumoasă. Școală medie, magazinul universal, casele de locuit și toate celelalte construcții noi îi schimbă aspectul. Aceasta nu e totul. Muncitorii, colectiviștii și mai ales tineretul vor să facă din comuna noastră o grădină înfloritoare. Acolo unde este nevoie de o mînă de ajutor, apar însă și pionierii. Sîntem mîndri de ei. Pionierii noștri au în grijă monumentul eroilor sovietici. Rondurile de flori tot timpul sînt proaspete, înflorite. Anul acesta copiii au plantat 8.000 puieți în pădurea de la Bucium, în „Parcul 23 August" au plantat un gard viu din 16.000 arbuști. Cum se lăsa seara, îi vedeai pe pionieri în parc cu gălеți și stropitori. După soarele dogoritor de peste zi ei udau florile și gardul viu și întreg parcul se înviora.

— Comuna noastră trebuie să fie tot mai frumoasă, spuneau ei.

Și fiecare, în dreptul casei unde locuiește, își văruiește gardurile, pomii, mătură, curăță șanțurile. Iți este mai mare dragul să-i privești la lucru. Pentru toate acestea eu, în numele sfatului popular comunal, le mulțumesc și le urez noi succese !

NICOLAE SALAJAN
președintele sfatului popular
al comunei Șomcuța Mare,
regiunea Baia Mare

EI AU NUMAI NOTE FOARTE BUNE

Ion Ionașcu, cl. a III-a A, Școala de 7 ani nr. 4, București.

Carmen Cărămidă, cl. a IV-a B, Școala de 7 ani nr. 4, București.

Mioara Mazilu, cl. a IV-a, Școala de 4 ani com. Golești, reg. Pitești.

Mihai Bratu, cl. a V-a A, com. Ștefănești, regiunea Pitești.

Elena Dică, cl. a V-a B, com. Ștefănești, reg. Pitești

Ana Maria, cl. a VII-a A, com. Ștefănești, Școala de 7 ani, regiunea Pitești

O delegație a deținuților revoluționari din Doftana protestează cu hotărîre în fața direcției închisorii, care le răpise regimul politic cucerit prin mari lupte și sacrificii.

Pictură de VITALIE NEREUȚA

LA DOFTANA, SUS LA HAŞ...

In lupta lor dîrză pentru un trai mai bun, pentru apărarea drepturilor celor mulți din uzine, din fabrici, de la sate comuniștii au fost nevoiți să dea piept cu cele mai crude metode de reprimare ale guvernanților burghezo-moșierești. Inchisoarea Doftana – vestită la vremea ei pentru cruzimea cu care erau tratați deținuții politici de aici – a fost una dintre cele mai întunecoase temnițe. Intre zidurile ei de piatră, mulți dintre cei mai buni fii ai poporului nostru și-au jertfit viața.

„Doina Hașului" – un cîntec de luptă al comuniștilor de la Doftana, spunea : „La Doftana, sus, la Haș / Stau închiși mulți pușcăriași.. / Comuniști ce vor dreptate / ... / De nevoi se prăpădesc...

Intr-o scrisoare adresată „Direcției Generale a Penitenciarelor" de către direcția închisorii, se arată fără ocol odiosul regim ce se aplica deținuților politici. Cităm: „In acest Penitenciar se aplică și acum, prin tradiție, următorul regim deținuților pedepsiți la Secția H.

I se pune deținutului lanțuri de mîini și de picioare. Drept hrană, primește jumătate din rația reglementară și două zile pe săptămînă POST (adică... nimic !)... Nu are voie să scrie sau să primească scrisori și nici să fie vizitat de rude. In celulă nu există nici un fel de mobilier, afară de o tinetă și o rogojină".

Despre regimul deținuților vorbesc grăitor și următoarele amănunte : deținuții nu primeau decît 10 GRAME DE SĂPUN PE SĂPTĂMÎNĂ, iar la infirmerie nu se găsea decît SARE AMARĂ, TINCTURĂ DE IOD și, CÎTEODATĂ, ASPIRINĂ.

E explicabil cum un asemenea regim de închisoare a fost în stare să ucidă luptători devotați ai partidului, ca Ion Fonaghi și alții.

Colectivul unit al comuniștilor deținuți aici însă, n-a putut fi înfrînt niciodată. Sub conducerea unor luptători încercați ca tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej, Chivu Stoica, comuniștii au făcut față celei mai grele încercări, înfruntînd cu dîrzenie și curaj pe călăii burgheziei.

Nici cruzimea „Balaurului" – cum îl numeau comuniștii pe directorul Săvinescu, special instruit la școala crimei în Germania și Italia fascistă, – nici bătăile și nenumăratele umilințe la care erau supuși, n-au reușit să le înfrîngă voința de fier. Pe deținuții politici ai Doftanei îi îmbărbăta un crez măreț – credința în victoria clasei muncitoare, ei aveau un prieten mare – PARTIDUL.

Anii care au urmat – au adeverit acestea : clasa muncitoare, prin lupta sa, prin nenumăratele jertfe aduse, s-a transformat dintr-o clasă de oropsiți ai vieții, în clasa conducătoare din țară.

EMIL EMANOIL

DE STRAJĂ VIEȚII NOI

La 25 octombrie poporul nostru a sărbătorit Ziua Forțelor Armate ale Republicii Populare Romîne.

Ziua aceasta amintește oamenilor muncii eroismul ostașilor romîni care, cu sacrificiul vieții lor, au luptat pentru eliberarea patriei, ziua aceasta ne amintește de frăția de arme de nezdruncinat dintre armata sovietică și armata romînă.

...In urmă cu 16 ani, la 25 octombrie 1944, în urma luptelor crîncene de la Carei și Satu Mare, întregul teritoriu romînesc a fost eliberat de sub ocupația fascistă germană. Acesta a fost un rezultat măreț al luptelor eroice duse de glorioasa armată sovietică și de viteaza armată romînă împotriva dușmanului comun — Germania hitleristă. De această dată este legată sărbătorirea la 25 octombrie a Zilei Forțelor Armate ale R.P.R.

Sărbătorirea aceasta este o dovadă sinceră a dragostei cu care poporul nostru înconjoară armata sa populară, ofițerii și ostașii ei, apărători de nădejde ai pămîntului strămoșesc, ai minunatelor realizări făurite de munca pașnică a oamenilor muncii.

În această zi, militarii armatei noastre își îndreaptă gîndurile cu dragoste și recunoștință către partidul nostru drag, făuritorul și conducătorul armatei noastre populare.

Armata noastră s-a acoperit de glorie în luptele duse pentru izgonirea și doborîrea fiarei fasciste. Dînd nenumărate pilde de vitejie și eroism în luptele duse alături de armatele sovietice, împotriva Germaniei fasciste, ostașii și ofițerii primei divizii de voluntari romîni — „Tudor Vladimirescu" și ai celorlalte divizii care au luptat împotriva fascismului, s-au acoperit de glorie pe cîmpurile de bătaie.

In anii de după război, armata noastră a fost organizată pe baze noi, devenind o armată populară, gata oricînd să apere cuceririle poporului, să-și apere patria socialistă. Armata noastră a fost înzestrată cu armamentul necesar apărării patriei. Militarii armatei noastre, de la soldat la general, uniți în același scop — apărarea patriei noi, socialiste — își subordonează toate forțele lor acestei cauze nobile.

Țara noastră promovează o politică de pace, de prietenie cu toate popoarele lumii care iubesc pacea. Partidul nostru, guvernul patriei noastre îi educă pe ostașii forțelor noastre armate în spiritul respectării altor popoare, îi învață să trăiască în pace și liniște, dar totodată să-și apere cu credință patria, țara în care părinții și frații lor construiesc o viață liberă, fericită.

De strajă păcii și vieții, armata noastră populară este gata oricînd ca, alături de forțele armate ale celorlalte state participante la Tratatul de la Varșovia, să zădărnicească orice încercare de a tulbura munca pașnică a popoarelor țărilor socialiste.

Oamenii muncii din țara noastră i-au sărbătorit într-un cadru festiv pe militarii noștri. Luni după-amiază a avut loc în Capitala patriei o adunare festivă, la care au participat membri ai C.C. al P.M.R., miniștri, conducători ai instituțiilor centrale și ai organizațiilor obștești, generali activi și în rezervă, oameni ai muncii fruntași în producție, ostași și ofițeri evidențiați în pregătirea de luptă și politică.

Intregul nostru popor, în școli, în fabrici și instituții, i-a sărbătorit cu bucurie pe militarii forțelor noastre armate, acordîndu-le dragostea și cinstea ce li se cuvine.

LA PANOUL DE ONOARE

Ora șase dimineața. Primul schimb se pregătește să preia munca schimbului de noapte. Halele imense ale uzinei freamătă de duduitul egal și avîntat al ringurilor. Ne oprim lîngă mașinile ce se înșiruie în rînduri paralele, acolo unde lucrează brigăzile de tineret. Dinaintea ochilor, o pancartă pe care scrie, cu litere strălucitoare: „Cinste fruntașilor în producție". Aici lucrează cunoscuta brigadă de tineret condusă de comunista Ecaterina Stănciuc, de la uzinele textile „7 Noiembrie" din București. Tînăra textilistă are numai 27 de ani, dar e cunoscută în întreaga uzină. Aceasta fiindcă harnicile muncitoare din brigada condusă cu multă pricepere de ea lucrează în așa fel, încît fotografiile lor pot sta cu cinste la panoul de onoare. Brigada condusă de Ecaterina Stănciuc este prima dintre cele trei brigăzi de tineret aflate în întrecere socialistă și, totodată, prima pe uzină. De altfel, zilele acestea, brigada a fost propusă pentru a primi titlul de colectiv de muncă fruntaș pe raion. Și nu e de mirare...

Dacă te afli în mijlocul tinerelor textiliste din brigadă, rămîi uimit de iscusința cu care știu să strunească sumedenia de mosoare ți căușe, pe care se înfășoară firele de bumbac ce curg într-una, ca o ploaie albă. Dar mai ales, brigada e cunoscută pentru folosirea așa-numitei metode de „prindere a firului în șurub". Firul rupt nu se mai suprapune, ci se răsucește cu iuțeală, cap la cap, asigurîndu-se uniformitatea firului și deci o mai bună calitate a țesăturilor.

Am vorbit pînă acum despre activitatea profesională. Dar cîte nu s-ar mai putea adăuga la meritele tinerelor textiliste din brigadă? De pildă, că fiecare dintre ele are realizate peste o sută ore de muncă patriotică pe diferite șantiere de construcții din Capitală, că ele se numără printre oaspeții cei mai frecvenți ai standului de cărți din întreprindere, că utemista Ioana Cîrstea este și instructoare de pionieri la Școala de 7 ani nr. 80, că Iulica Iaciu a terminat școala medie serală, iar acum este propagandistă la un cerc politic U.T.M. Sau că din mijlocul lor a plecat la facultatea de textile din Iași, trimisă de întreprindere, utemista Virginia Niță, care va deveni inginer. Toate acestea vorbesc cu prisosință de activitatea lor bogată și ele fac cinste întregului colectiv din uzină.

— Uite, așa se prinde firul ! le explică Ecaterina Stănciuc tovarășelor sale.

M. NEGREA

Toamna în G.A.C.

Zilele trecute un fotoreporter al gazetei noastre a poposit în gospodăria agricolă colectivă „Flacăra Roșie" din comuna Costești, raionul Buzău.

Redăm mai jos cîteva aspecte ale muncilor agricole de toamnă prinse în obiectivul aparatului. Iată, în prima fotografie porumbul știuleți recoltat; harnicii colectiviști îl cară cu coșurile în magaziile gospodăriei. Anul acesta recolta a fost foarte bogată — ne-a spus unul dintre colectiviști — avem peste 25 de vagoane de porumb.

În fotografia a doua, o membră a brigăzii a I-a de cîmp, conduse de Costică Tudorache, ne spune : „Și sfecla de zahăr a fost foarte bogată anul acesta".

În a treia fotografie, pionierii Școlii de 7 ani din comună ajută pe colectiviști la recoltatul cepei de apă.

Tînărul oraş din Taiga...

Jeleznogorsk, noul oraş care se înalţă în stepa siberiană, în mijlocul codrilor vechi de molid, nu e trecut încă pe hartă. E şi firesc : oraşul Jeleznogorsk n-are decît doi ani şi ceva de existenţă.

Aici vin, cu trenul şi cu avionul, sute de oameni din toate colţurile Uniunii Sovietice. Şi, mai ales, vin tineri comsomolişti, oameni entuziaşti, dornici să contribuie la înălţarea noului oraş. Deocamdată n-au apărut decît cîteva străzi — marginea oraşului. Centrul lui va fi departe, acolo unde vuieşte încă taigaua seculară. In centrul oraşului va fi creat un bazin enorm, în jurul căruia se va amenaja un parc. Se va construi, de asemenea, un stadion cu peste 10.000 locuri. Casele, majoritatea lucrate din piatră, vor avea încălzire centrală, apă caldă şi rece, camere de baie. Pe străzile tînărului oraş, care la sfîrşitul septenalului va număra circa 35.000 locuitori, vor circula autobuze şi troleibuze moderne...

De numele tinerei localităţi se leagă un obiectiv industrial de mare importanţă. E vorba de combinatul de înobilare a minereurilor din Korşunovo, în apropierea căruia se construieşte oraşul Jeleznogorsk. Numai din minereul de la zăcămintele din Korşunovo, se vor produce anual cîteva milioane de tone de fontă. Dar, lucrările de cercetare a acestui ţinut continuă. Masivul bogat în zăcăminte de fier, acoperit acum cu pădure, ce se ridică chiar în apropiere, va fi transformat nu peste mult timp într-o scară gigantică de 600 m, cu trepte uriaşe. De-a lungul fiecăreia din aceste trepte, vor trece, într-un lanţ nesfîrşit, trenuri cu minereu. În 63 de ani, se va extrage întregul minereu din cariera de suprafaţă. După aceea va începe exploatarea în subteran. Pînă atunci însă, vor fi date în exploatare alte zăcăminte ale acestei regiuni, printre care şi zăcămîntul Tatiana! De ce Tatiana? Povestea numelui e simplă. Acum cîţiva ani, chiar în ziua cînd a fost descoperit zăcămîntul, Tatiana, fiica unuia dintre geologii cercetători, a împlinit doi ani. Cum să sărbătoreşti un asemenea eveniment, în taiga? De unde să cumpere geologii cadouri pentru fetiţă? Ei au hotărît atunci să aducă în dar sărbătoritei... numele muntelui. Acum el figurează sub acest nume pe toate hărţile geologice : zăcămîntul Tatiana. Cît despre „stăpîna muntelui de fier", ea locuieşte la Jeleznogorsk, este elevă în clasa a III-a şi vrea să devină cercetător geolog, ca şi tatăl său.

Tineri constructori ai noului oraş Jeleznogorsk.

EŞALONUL a fost oprit !...

„In noaptea de 23 spre 24 aprilie 1944, comsomolistul Nicolai Goişik a aruncat în aer cel de al şaptelea eşalon al inamicului pe linia ferată Brest-Baranovici. El a săvîrşit cu acest prilej o nemuritoare faptă de eroism..."

...Cu cît se apropiau mai mult Kolea şi Alioşa de linia ferată, cu atît înaintau mai încet, mai cu băgare de seamă. In cele din urmă, Kolea se opri, făcu un semn cu mîna. Amîndoi băieţii se culcară, apoi porniră mai departe, tîrîş. Pămîntul era ud. Plouase zi şi noapte. Apărură în depărtare brazii plantaţi de-a lungul căii ferate. Se tîrîră pînă aproape de ei şi rămaseră nemişcaţi : între linia brazilor şi calea ferată păşeau încet doi soldaţi cu arme automate — patrula germană.

Tinerii partizani încercară de mai multe ori să iasă de sub frunzişul brazilor şi să ajungă la calea ferată, dar de fiecare dată fură nevoiţi să se retragă în grabă spre adăposturile lor. Patrula păzea cu străşnicie acest mic sector de linie ferată.

Cu un semn, Kolea îi porunci lui Alioşa să rămînă pe loc, iar el se tîrî de-a lungul brazilor. Incercă să se apropie prin altă parte de linia ferată. Nu se putea. Sectorul următor era păzit de o altă patrulă...

Kolea se înapoie la Alioşa. Se culcă, tăcut, lîngă el. Ce să facă? Cum să-i înşele pe fascişti şi să ajungă la linia ferată, la punctul dorit, pentru a băga sub şină mecanismul explozibilului? Acuş are să treacă eşalonul. De acolo, dinspre apus. Dinspre bîrlogul fasciştilor. E cu putinţă să-l lase să treacă spre front? Tocmai acum, în preajma ofensivei armatelor sovietice? Ce-i de făcut? Să se arunce asupra patrulei? Dar patrule sînt şi în dreapta, şi în stînga, şi dincolo de linia ferată. E un sector păzit cu străşnicie. Nu, doar n-au mers ei zeci de kilometri pînă aici, pentru a curma viaţa a doi-trei fascişti. Ce-i de făcut?

Timpul trecea... Patrula păşea ţeapănă, nestingherită... din cînd în cînd, luminile proiectoarelor scrutau terasamentul. O clipă, şinele se vedeau ca ziua.

Deodată, urechea sensibilă a partizanului desluşi un duduit înfundat, de parcă începuse să se mişte ceva sub pămînt. Kolea ascultă cu atenţie. Zgomotul devenea tot mai clar. Peste un minut-două, trenul va trece cu luminile stinse, şi bătaia roţilor lui va amuţi în depărtare, acolo unde este frontul.

Nu, eşalonul trebuie oprit cu orice preţ! Trebuie să rămînă în valea aceasta!

— Alioşa, mă duc să încerc. La nevoie, trage în ei, spuse Kolea, luînd în mînă încărcătura cu explozibil.

— Vin şi eu cu tine!

— Nu. Amîndoi nu vom răzbi... Sănătate, Alioşa! Şi Kolea porni tîrîş, înainte, ducînd cu el pachetul greu, cu explozibil.

Paşii patrulei frămîntă noroiul cleios. Tot mai aproape... Kolea se lipi de pămîntul plin de apă. De nu l-ar observa! Cît de încet merg ei! Iată-i, acum e acum!... Ar fi putut să apuce de picior pe unul din fascişti. Dar... Au trecut! Kolea se tîrî mai departe. Iată marginea şanţului. Incă o secundă şi flăcăiaşul alunecă pe pămîntul ud, în jos.

Trenul se auzea tot mai tare... Kolea se aruncă lîngă şină şi, cu unghiile, începu să sape cu înfrigurare pămîntul. Dar... nu... nu mai are timp!... S-a sfîrşit!.... De după cotitură se arătă, trăncănind, monstrul cu un ochi întunecat. Cît de tare îi bate inima! Zgomotul vagoanelor îl asurzesc. Iată : eşalonul care duce moartea, eşalonul negru, fascist!

Kolea se ridică în picioare. Erau faţă în faţă : comsomolistul Kolea Goişik din Volka Baranovskaia şi eşalonul negru, fascist, din Berlin.

Kolea încleştă mîna pe încărcătura cu explozibil. Locomotiva se apropie vijelioasă, ca o fiară uriaşă, neagră. Îi simte răsuflarea fierbinte.

Nu, nu vei trece pe aici! Kolea pune în funcţie mecanismul minei şi aruncă încărcătura sub roţile locomotivei.

„...Şaisprezece vagoane şi locomotiva au deraiat. Peste trei sute de hitlerişti au pierit sub dărîmături. Două zile au reparat linia ferată fasciştii.

Kolea Goişik a căzut la datorie, ca un adevărat comsomolist şi cetăţean al patriei sale".

O scrisoare

Intr-unul din numerele sale recente, gazeta pionierilor sovietici — „Pionierskaia Pravda" — a publicat scrisoarea unui copil sovietic — Serghei Karev. Vizitînd S.U.A., Serghei a putut să observe grelele condiţii de trai ale oamenilor simpli.

Iată ce scrie Serghei Karev :

Ce am văzut în America

Dragă redacţie, anul acesta, în timpul vacanţei de vară, am vizitat Statele Unite ale Americii. Tatăl meu se găseşte acolo în misiune de serviciu şi am călătorit împreună cu el prin ţară.

Americanii se laudă mereu că ţara lor este bogată. Ori eu am văzut că foarte mulţi oameni trăiesc acolo într-un fel de barăci. care nu pot fi considerate nicidecum case de locuit. In ţara aceea, în care tehnica a ajuns la un grad de dezvoltare atît de înalt, în multe locuri recolta se strînge cu mîna şi muncile agricole se fac cu ajutorul catîrilor.

Intr-o zi de duminică, eu, mama şi tata ne-am dus la plaja „Oister-Bay". Ea se află la 40 mile depărtare de New-York, pe malul unui golf. In apă mi-am tăiat piciorul, călcînd pe o sticlă spartă. Am fost nevoit să mă duc de îndată la spital. Doctorul mi-a cusut tăietura. M-a mirat mult faptul că pentru o operaţie atît de simplă, care la noi, la Moscova, n-ar fi costat nici un ban, ni s-a cerut 30 de dolari.

După trei zile s-a îmbolnăvit mama mea, şi a fost internată în spitalul „Mownt Siney". Spitalul este bun, însă tratamentul costă foarte scump. Pentru două zile, mama a plătit peste 400 de dolari. Cînd mama ieşea din spital am văzut următoarea scenă : un bărbat s-a apropiat de ghişeul cu inscripţia „casierie" şi a spus că soţia sa se află la maternitate.

— Felicitările mele! a exclamat casieriţa. Soţia dumneavoastră a născut doi gemeni, care se simt perfect de bine.

Ea îi întinse o hîrtie. Bărbatul o examină îndelung, începu să facă socoteli : 150, 210, încă 150 dolari... Părăsi apoi ghişeul, se aşeză lîngă noi, continuînd să examineze contul. Totalul sumelor depăşesc 1.000 de dolari. Omul ne privi cu tristeţe. Am intrat în vorbă cu el. Joe Campanero (acesta era numele său) ne-a spus că el cîştigă, în medie, 400 de dolari pe lună.

— Desigur, nu-mi vor ajunge banii. Există o singură ieşire — să plătesc în rate, ne-a spus el, amărît. Voi fi nevoit să mă înglodez în datorii pe un an întreg.

Joe se despărţi de noi şi se duse să îndeplinească formele de plată în rate a tratamentului.

De ce tratamentul medical şi medicamentele costă atît de scump în America? Oare sînt prea puţine fabrici de medicamente? Nu, sînt destule. Dar bogătaşii sînt aceia care ridică preţurile medicamentelor pentru a realiza profituri cît mai mari, ei fac să fie atît de grea viaţa oamenilor simpli de acolo.

SERGHEI KAREV
elev cl. a VI-a, Moscova

Domnul Werner Zahn şi „marfa" sa

In occident, acolo unde banii sînt totul, au înflorit, în ultima vreme, unele negustorii („afaceri" — cum le numesc capitaliştii) care aduc foarte mult cu acele neguţătorii antice, cunoscute, după natura mărfii care se desfăcea, şi sub numele de „comerţ cu sclavi".

Şi nu-i de loc de mirare...

Nu-i de mirare pentru că imperialismul înfierbîntă într-atîta mintea afaceriştilor, îi înrobeşte atît de mult banului, încît secătuieşte dintr-înşii ultimele fărîme de conştiinţă.

Ceva asemănător s-a petrecut şi cu herr Werner Zahn, cetăţean elveţian, cunoscut în orăşelul său ca om de onoare şi bun tată de familie. Dumnealui, domnul Zahn, a aflat într-una din zile, pe cînd îşi sorbea tacticos cafeaua, că în Spania dictatorului Franco, oamenii simpli, oamenii muncii, n-o duc chiar aşa de bine... Ba, informîndu-se din surse autorizate, a aflat că şomajul şi sărăcia împărăţesc în casele oamenilor muncii, iar aceştia (împinşi de dorinţa de a pune mîna pe o bucăţică de pîine pentru copilaşi) „fac orice".

Ei bine, aceste ultime două cuvinte — „fac orice" — l-au încîntat nespus pe domnul Werner Zahn. Ele i-au aprins într-atîta imaginaţia, încît se şi vedea beneficiarul unui cîştig gras de pe urma acestei afaceri.

Şi cum unui om de acţiune, unui bun întreprinzător, nu-i trebuie mult pentru ca să treacă de la vorbă la faptă, iată-l pe domnul Zahn întreprinzînd o călătorie „de plăcere" în sudul însoritei Spanii şi întorcîndu-se curînd de acolo cu 42 bucăţi muncitori spanioli.

Săptămînalul „Vorwärts" relatează că domnul Zahn a avut totuşi puţin ghinion. Şi a avut ghinion pentru că strălucita idee de a întreprinde o asemenea afacere şi-a făcut cuib sub chelia onorabilului Zahn cu oarecare întîrziere, adică după ce făcuse casă bună şi sub ţeasta altor „întreprinzători". Aşa că, o dată sosit în Elveţia cu transportul său, domnul Zahn a fost nevoit să cam colinde prin ţară cu „marfa", negăsindu-se aşa uşor de lucru pentru cei 42 de spanioli.

În cele din urmă, Werner Zahn a fost nevoit să-şi ducă „marfa" într-o piaţă din Berna. Cu acest prilej, gazeta „Vorwärts" scrie că s-a putut vedea următoarea scenă : o chiaburoaică, cîntărind din ochi forţa de muncă, şi-a ales trei „bucăţi" din această marfă. Cît a încasat domnul Zahn pe cele trei „bucăţi", gazeta elveţiană nu spune. Ea tratează negustoria domnului Zahn ca pe un fapt senzaţional. Fără temei însă. O astfel de negustorie e foarte răspîndită în occident. Negustorii vest-germani au luat-o cu mult înaintea întîrziatului întreprinzător elveţian Zahn, ei şi-au achiziţionat marfa ceva mai aproape, în Italia.

...Împinşi de cumplitul şomaj în care se zbat muncitorii unor ţări ca Italia, Spania şi altele, mulţi şomeri de aci se lasă vînduţi ca sclavii unor întreprinderi elveţiene sau vest-germane. Şi de acest negoţ cu carne vie nu se sezisează nimeni în occident. În lumea „liberă" chiar şi omul poate fi vîndut ca o vită, la tîrg...

ŞTEFAN ZAIDES

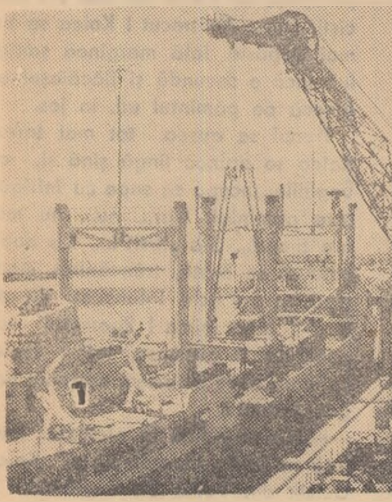
ȘTIINȚA și TEHNICA

Pe cel mai înalt catarg

La noi, lîngă Dunărea bătrînă și lîngă „Marea cea Mare" navigația are o tradiție care se pierde în negura vremurilor. După cum poate știți, și Mircea cel Bătrîn, și Ștefan cel Mare s-au folosit în bătăliile pe ape de corăbii cu pînze și vîsle, numite **șăici.**

Înainte de 23 August 1944, vasele de navigat pe Dunăre, dar mai cu seamă navele maritime, erau cumpărate la noi din străinătate. Multe din avuțiile țării intrau în buzunarele armatorilor capitaliști în schimbul navelor fluviale și maritime.

O mică industrie navală romînească avem încă de acum 102 ani, la Șantierul Naval din Turnu Severin. Dar mijloacele acestui bătrîn șantier se reduceau, pînă nu de mult, doar la lucrări de reparație a navelor. Treptat, s-a trecut și la construirea navelor fluviale de mic tonaj. În anii puterii populare, partidul și guvernul nostru au sprijinit dezvoltarea industriei grele. O dată cu ea s-a

1. Cargoul „Galați", de 4.500 tone înainte de a fi lansat la apă pe șantierele navale din Galați.

2. O echipă de scafandri înainte de a coborî în adînc pentru a ajuta la scoaterea unei nave scufundate.

3. Vasul romînesc Transilvania, ancorat în portul Constanța

dezvoltat și industria navală. Șantierele Navale din Galați, cele mai mari din țară, au devenit o mîndrie a navigatorilor noștri. Ele au fost mereu modernizate și lărgite cu hale noi de construcții. Asamblarea, adică îmbinarea tăbliilor metalice ale navelor nu se mai face astăzi prin nituire cu ciocanul, ci prin sudură autogenă. Calele de lansare (uriașele „sănii" pe care se asamblează navele) sînt instalate cu macarale puternice. Încă din 1951, șantierele din Galați construiesc nave tot mai felurite: remorchere fluviale, șlepuri, tancuri petroliere, remorchere maritime și motonave fluviale. În prezent, muncitorii, tehnicienii și inginerii noștri navali construiesc în serie primele cargouri de 4.500 tone, iar Șantierele Navale din Turnu Severin lansează anual cîte 50 pescadoare (nave de pescuit).

Noile Șantiere Navale din Oltenița au fost ridicate din temelie în ultimii 15 ani. În locul barăcilor sărăcăcioase, au fost înălțate hale spațioase în care se construiesc nave de 2.000 tone. Pentru lucrările de reparații ale flotei noastre comerciale, Șantierul Naval din Constanța își aduce, de asemenea, aportul lui, fiind înzestrat cu un doc special pe care se face „andocarea" navelor: vasul este urcat pe doc pentru a fi curățat de scoici sau alge, reparat și revopsit.

Iată mai jos, cîteva nave utilizate de flota noastră:

Remorchere fluviale de 150, 200, 400 și 600 C.P. Acestea remorchează șlepuri pe Dunăre. Tot în această categorie amintim remorchetrul de 1.000 tone cu două motoare Diesel și două elice, întrebuințat la transportul șlepurilor de-a lungul coastei maritime.

Pasagere costiere (numite și hidrobuze) folosite pentru deservirea turiștilor pe litoral și în Delta Dunării.

În curînd vor fi construite și **pasagere fluviale** pentru curse lungi (Sulina—Viena, de pildă).

Remorchere maritime de 1.200 C.P., folosite la remorcări în largul mărilor, pentru manevre în porturi și spargerea gheții.

Cabotiere de 1.100 tone, destinate transportării mărfurilor de-a lungul coastelor.

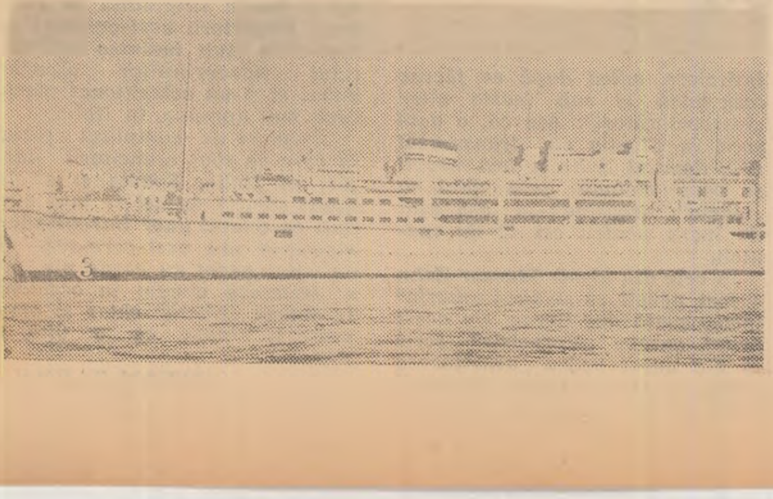
Motonave de 2.000 tone pentru fluvii și lacuri.

Cargouri de 3.250 și 4.500 tone: care sînt deocamdată cele mai moderne nave construite la Galați.

Pentru a îndeplini Hotărîrile celui de-al III-lea Congres al P.M.R., industria noastră navală va asigura construirea unor mari cargouri, care vor fi lansate la apă de pe calele Șantierelor Navale Galați.

În următorii ani, cînd flota noastră va crește și mai mult, zeci de vase vor purta, pe cel mai înalt catarg, stema și culorile republicii, pe cele mai îndepărtate mări și oceane ale lumii.

GEORGE DAN

Cînd cel dintîi om primitiv sări pe trunchiul unui copac purtat de curentul apei, a început istoria navelor. Aceasta s-a întîmplat cu zeci de mii de ani în urmă. Pe trunchiuri de copac și chiar pe rădăcini mai călătoresc însă și astăzi, cu o îndemînare neobișnuită, băștinașii din Noua Guinee.

MONOXILA — *sau luntrea dintr-un singur trunchi, a cărei lungime depășește uneori 20 de metri, a apărut ceva mai tîrziu și poate fi considerată drept cel mai răspîndit mijloc de transport. In Africa și Alasca pot fi întîlnite monoxile bogat sculptate și ornamentate, cu chipuri de animale. In Australia și în insulele Oceaniei, în Sudan și în ținuturile arctice, cavitatea luntrei se obține*

cu ajutorul focului. Unele monoxile sînt prevăzute cu pînze împletite din scoarțe de cedru, strămoșii velelor care au cucerit oceanele lumii.

PIROGA, *un alt mijloc de transport răspîndit, este vechea denumire indiană, care înseamnă „trunchi de arbore scobit". Cu ajutorul pirogelor, polinezienii s-au răspîndit pe întregul Ocean Pacific. Acest fapt constituie unul din cele mai uluitoare fapte din istoria navigației.*

La fel de vechi sînt și bărcile

lucrate din trei bucăți de scoarță de copac, cusute cu ajutorul oaselor de balenă, folosite de indienii din Țara Focului, sau burdufele de piele umplute cu aer care mai plutesc și acum pe apele Irakului și Indiei. Ambarcațiuni asemănătoare cu acestea sînt și bărcile de piele ale laponilor.

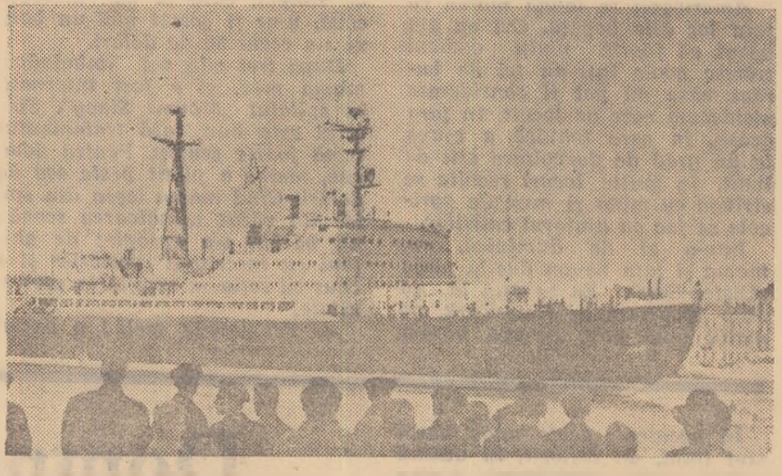
Arta constructorilor primitivi atinge cele mai înalte culmi prin realizarea bărcii cu unul sau două BALANSIERE, bărci care au apărut în Oceania. Balansierul este o structură așezată de-a curmezișul vasului, care contribuie la păstrarea echilibrului. La marile bărci polineziene, al doilea balansier este adesea înlocuit printr-o barcă suplimentară prinsă de luntrea cea mare. Luntrea mare este prevăzută cu pînze de rogojini, iar pe barca mică se ridică uneori o colibă, pentru adăpostirea călătorilor.

GALERA, *foarte răspîndită în Evul Mediu, plutea cu ajutorul forței musculare a sutelor de vîslași. O singură vîslă atingea uneori 12 metri și era mînuită de 4—5 oameni. Galerele puteau să plutească și cu ajutorul velelor umflate de vînt, prevestind falnica epocă a marilor veliere. Cel mai rapid dintre vasele cu pînze era însă socotit CLIPERUL, adevărată „piramidă" de pînze, cum a mai fost denumită. Aceste nave cu vele zvelte, avînd corpul asemănător cu acela al unei rațe sălbatice, au rămas învăluite în romantismul legendelor legate de aventuri, întreceri și recorduri. Viteza medie a acestor veliere atingea 18 noduri, adică 33,3 km pe oră.*

Deîndată ce aburul a pornit să răbufnească cele dintîi rotocoale deasupra întinderilor nesfîrșite ale mărilor, iar oțelul a înlocuit lemnul la construcția vaselor, mașina s-a dovedit a fi cea mai bună prietenă a navigatorilor. Printre primele vapoare practic utilizabile a fost „Elisabeta", primul vapor fluvial rus care și-a început cursele în anul 1815. Cel dintîi vapor cu elice rus a fost construit în 1848 și se numea „Arhimede". In această a doua jumătate de veac, începe era navelor moderne, a vaselor de transport și de război, drăgi, remorchere, nave de salvare, spărgătoare de gheață, nave-spital, nave-școală etc. In sfîrșit, în anul 1910 au apărut primele nave de transport cu un alt gen de propulsie, în care elicele erau acționate de motoare cu ardere internă. Acestea sînt MOTONAVELE Acum se deschide posibilitatea construirii uriașelor palate plutitoare, așanumitele transatlantice, nave-oraș, care îmbarcă mii de pasageri și dispun de cel mai mare confort. Intreaga Armada a lui Filip din Spania, toată flota sa „invincibilă", cu vase cu tot, ar putea fi comod îmbarcată pe un asemenea gigant modern.

Și mîine? Ce va fi mîine?

Nu încape îndoială că adevărații stăpîni ai mărilor vor deveni navele gigantice cu propulsie atomică, deoarece un singur kilogram de uraniu 235 poate înlocui 2.500 tone de cărbune.

Spărgătorul de gheață atomic „Lenin".

Spărgătorul de gheață atomic „V. I. Lenin", lansat în Uniunea Sovietică, — nava cea mai uluitoare realizată pînă în prezent pe planeta noastră — inaugu-

rează din acest punct de vedere viitorul. Acest vas poate naviga 2—3 ani fără să-și împrospăteze rezerva de combustibil!

Oamenii de știință sovietici sînt convinși că forma navelor de mîine va fi radical modificată, pentru micșorarea rezistenței la înaintare. Ele ar putea semăna cu jumătățile unui vas modern tăiat în două de-a lungul și alăturate „invers". In afară de aceasta, să ne gîndim și la marile transoceanice care vor circula cu viteză sporită pe sub apă, la pe-

trolierele din masă plastică, așezate în șirag, care vor circula după sistemul plutelor.

Desigur, tabloul navelor de mîine este departe de a fi epuizat.

Ing. ION SUCEVEANU

Mic dicționar marinăresc

ARBORE: stîlp de lemn sau tuburi de oțel îmbinate și așezate vertical pe o navă. Arborele (catargul) susține fie pînzele, la o navă cu vele, fie antenele de telegrafie, la navele cu motor.

BABORD: partea stîngă a navei, privind din spatele ei.

BAC: podul plutitor folosit la traversarea persoanelor, vehiculelor sau animalelor de la un mal la altul al unei ape.

CALĂ: încăperea de sub puntea (sau de sub ultima punte) a unei nave, folosită la depozitarea încărcăturii. Tot cală se mai numește și platforma înclinată a unui șantier naval pe care se înalță construcția vasului și de pe care va fi lansată nava la apă.

CUTER: vas de mic tonaj, dar cu motor puternic, destinat mai ales pescuitului de coastă.

DOC: este denumirea nu numai a depozitelor de mărfuri din porturi sau a ansamblului de clădiri portuare, ci și a instalațiilor din șantierele navale folosite pentru reparațiuni, pentru lucrări de întreținere ale navelor.

În acest ultim înțeles docul poate fi „uscat" sau „plutitor".

FERIBOAT: pod plutitor pe care sînt instalate șine de cale ferată, în scopul transbordării vagoanelor sau trenurilor, către malul opus.

NOD: unitate de viteză a vaselor. Un nod este echivalent cu o milă marină (Mm) adică cu 1.853 metri.

PRORĂ: partea dinainte a unei nave.

PUPĂ: partea dinapoi a unei nave.

TRIBORD: partea dreaptă a unei nave privind dinspre pupă.

Pe marginea adunării pionierilor din Orașul Stalin

Datorită grijii deosebite pe care v-o poartă partidul și guvernul nostru, anul acesta copiii din clasele I-a—a VII-a au primit gratuit manualele școlare. La redacție continuă să sosească zeci și sute de scrisori prin care pionierii și școlarii, răspunzînd chemării pionierilor de la Școala de 7 ani numărul 15 din Orașul Stalin, mulțumesc din inimă partidului drag pentru manualele primite gratuit, își iau angajamentul să le îngrijească și să le păstreze curate și să învețe cît mai bine, pentru a răsplăti în felul acesta darul primit.

Știu de la părinții mei că, în trecut, în timpul regimului burghezo-moșieresc, copiii muncitorilor și țăranilor nu aveau cărți, nu aveau haine, nu aveau încălțăminte și bani cu care să plătească taxele pentru a merge la școală. Acum taxele s-au desființat de mult iar anul acesta am primit gratuit manualele școlare. Le-am strîns cu drag la piept și fiecare pionier și școlar a mulțumit fierbinte partidului, părintele și ocrotitorul copiilor patriei noastre.

Cu mai mare drag vom învăța anul acesta pe cărțile primite gratuit, mai frumos și mai îngrijit le vom păstra, căci dorim ca ele să lumineze și să bucure și pe alți copii.

UCIAN CORTEZ
cl. a V-a A
Școala medie
„Vasile Alecsandri"
Bacău

Despre manualele gratuite am aflat din lucrările celui de-al III-lea Congres al partidului nostru, iar la începutul anului școlar le-am primit. Ne-am bucurat foarte mult și am hotărît să sporim ajutorul dat la construirea noii școli din comuna noastră. La începutul anului ne-am angajat să păstrăm și să îngrijim cu dragoste manualele primite și să învățăm cît mai bine pentru a dovedi recunoștința ce o purtăm partidului.

DUMITRU MIRICĂ
cl. a VI-a A
Școala de 7 ani, com.
Pesceana, raionul Băbeni

Și noi, elevii Școlii de 7 ani nr. 2 din Lupeni, majoritatea fii de mineri, am primit anul acesta manualele școlare gratuit. Pentru acest neprețuit dar, noi mulțumim din inimă partidului și guvernului patriei noastre și ne angajăm ca în acest an școlar să învățăm bine, să fim disciplinați și, după puterile noastre să ajutăm fraților noștri mai mari, utemiștii, în munca de folos obștesc. În felul acesta noi ne vom dovedi dragostea și recunoștința noastră față de Partidul Muncitoresc Romîn

In numele elevilor școlii de 7 ani nr. 2,
Lupeni
FELICIA REIFF
coresp. specială.

O fază din meciul de rugbi desfășurat duminică pe stadionul Dinamo, între echipele: Dinamo București—Știința Timișoara.

In cinstea „Lunii Prieteniei"

Deunăzi am poposit la Școala de 7 ani nr. 31 din Capitală. Aflasem că în această unitate de pionieri se desfășoară o bogată activitate sportivă și acum voiam să-i cunoaștem pe cîștigătorii nenumăratelor trofee sportive. Intr-adevăr, am rămas încîntați de cele văzute acolo. In școală, aproape că nu există pionier care să nu practice o disciplină sportivă. Cei mai mulți sînt atrași de handbal, volei, tenis de masă, atletism și, bineînțeles, de... fotbal. In unitate sînt peste 200 de handbaliști, peste 150 de voleibaliști și aproape tot atîția pasionați după tenisul de masă. Pentru toți sportivii unității se organizează diferite competiții sportive cu fază finală pe unitate. In aceste zile sînt în plină desfășurare campionatul de handbal, campionatul de volei și atletism la care participă toate cele 15 detașamente. Aceste întreceri organizate în cinstea Lunii Prieteniei Romîno-Sovietice au prilejuit dispute spectaculoase. Fiecare meci a avut nenumărate faze palpitante, mai cu seamă că fiecare detașament dorea nespus de mult să acumuleze cît mai multe puncte pentru a putea ajunge în finala pe unitate.

In ziua cînd ne aflam în școală, se disputa tocmai meciul de handbal dintre detașamentele claselor a VI-a A și a VI-a B, iar la volei dintre formațiile a VII-a A și a VII-a B. Urmărind meciul de handbal, fazele rapide, pasele precise, execuțiile la poartă, mai ales cele din unghiuri dificile, ne-am dat seama că în această unitate de pionieri sînt mulți handbaliști care s-au inițiat de-acum bine în tainele acestui frumos joc. E o plăcere să-i vezi cum se străduiesc să folosească diferite tactici de joc. Acest meci s-a terminat în favoarea detașamentului din clasa a VI-a A, care a marcat 3 goluri, primind în schimb numai 2. Ne-a plăcut deosebit de mult jocul pionierilor Liviu Clapa, Ion Păun, George Stoenescu și Bănică Dinu. Aceleași faze frumoase le-a prilejuit și întîlnirea de volei. După 2 seturi, scorul era de 1—1. Ultimul set care decidea echipa învingătoare a fost de o rară frumusețe. Mai calmi, mai atenți, cei dintr-a VII-a A au reușit să acumuleze cîteva puncte prețioase, puncte care pînă la urmă le-au adus victoria.

Dintre voleibaliști am reținut mai mult jocul frumos practicat de pionierii Costică Hodor, Horațiu Chiuaru, Ion Teodorescu și Cornel Bunea.

La handbal, în semifinală clasa a VI-a A a cîștigat cu 2—0 în fața echipei din clasa a VI-a C iar a VII-a A cu 5—4 în fața echipei din clasa a VII-a E. La volei semifinala se va desfășura între echipele din clasele a VII-a B — a VII-a E.

Și acum, înainte de-a încheia, cîteva cuvinte despre atletism. La alergări, 30 m plat, pionierul Mihai Ichim a reușit să realizeze o performanță promițătoare, 4"9/10 iar dintre fete, Lidia Zona a alergat aceiași distanță în 5"3/10. La aruncarea mingii de oină, Ion Păun a reușit să trimită mingea la 42 m iar la grenadă, Petre Panfenie, la 28 m.

Noi dorim ca toți finaliștii pe unitate să realizeze performanțe cît mai frumoase.

DAN POPA

Pe stadionul din comună

La Școala de 7 ani din comuna Cîrja, raionul Murgeni, alegerile activelor pionierești sînt în plină desfășurare. Cu această ocazie pionierii din unitatea noastră s-au alăturat utemiștilor la diferite activități sportive care se desfășoară în comună. In timpul liber pionierii se adună pe stadionul amenajat de utemiști și pionieri cu ajutorul gospodăriei agricole colective și al sfatului popular din comună. Manifestările sportive din ziua de 9 octombrie 1960 au fost deschise cu meciul dintre pionierii școlii noastre și cei din comuna vecină. Pe stadion s-au desfășurat multe probe sportive. De pildă, la atletism și aruncarea cu grenada, pe primele locuri s-au clasat Gheorghe Trandafir, Hîrcă M., Șelaru C., Marin G. Activitățile sportive s-au încheiat cu un program artistic.

GHEORGHE CÎRJA
com. Cîrja, raionul Murgeni,
regiunea Iași

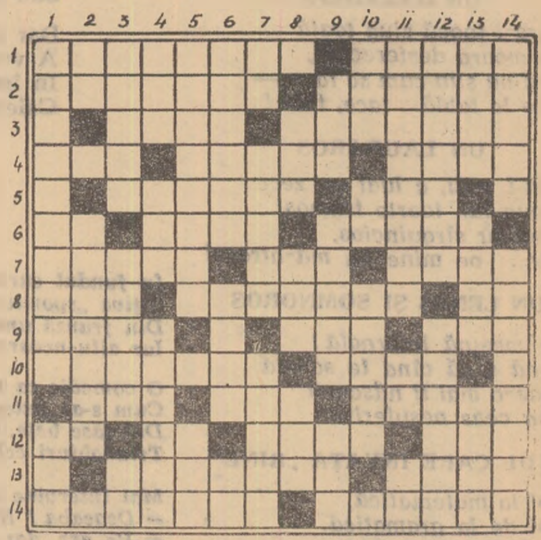
Locul I

Detașamentul nr. 2 de la Școala de 7 ani din comuna Izvorul de Sus, a chemat la întrecere celelalte detașamente din școală la următoarele competiții sportive: fotbal, volei, șah. Primul meci de fotbal a fost între detașamentul nr. 2 și detașamentul nr. 1. Scor final: 4—1. Echipa detașamentului nr. 2 a jucat bine, tehnic. Echipa detașamentului nr. 1, datorită indisciplinei jucătorilor, nu și-a putut organiza jocul, fapt pentru care a și fost învinsă. Cu toate aceste lipsuri, detașamentul nr. 1 are și cîțiva jucători buni, de exemplu Dumitru Lătărețu, Cornel Stircanu și Valerică Dumitrescu. La fel ca și la fotbal, detașamentul nr. 2 a ieșit cîștigător la alte trei probe sportive, clasîndu-se pe locul I în clasamentul general.

TEODOR ZETU
com. Izvorul de Sus, Costești,
regiunea Pitești

Dragi cititori, cu acest număr începem noul nostru concurs de jocuri, dotat cu premii importante. Publicăm mai jos primul joc. Participanții vor trimite toate dezlegările împreună cu cupoanele de participare, într-un singur plic, pe adresa redacției noastre, pînă la cel mai tîrziu două săptămîni de la apariția ultimului joc. Menționați pe plic: „Pentru concursul de jocuri".

Seria întîia: „La ghișeul C. E. C."

Orizontal. 1) *O sumă care înscrisă pe libretul C.E.C. mărește soldul — Localități unde depunerile se pot face la casele raionale și agenții C.E.C. și la oficiile poștale. 2) Acei ce reușesc să fie chibzuiți și adunînd puțin cîte puțin își înscriu sume pe libretul C.E.C. — Parte a contului deținătorului de libret C.E.C., în care se înscriu sumele depuse. 3) Sînt înscrise în libretul C.E.C. la depunere și retragere — Vase și obiecte de aramă. 4) Acesta (pop.) — A cheltui fără rost bani ce s-ar putea economisi — Nedrept. 5) Fir de bumbac colorat pentru brodat iea — Și alt fir de bumbac pentru cusut. 6) Prepoziție latină — Privește — A înscrie o sumă în libretul C.E.C. 7) Mai multe sume adunate pe libretul C.E.C. — Se depun la C.E.C. — Gropiță în pămînt la jocurile de copii. 8) Cort portativ în Dobrogea — Filială a Casei de Economii și Consemnațiuni — Tîrg (abr.) 9) Existența pericolului de a pierde banii, înlăturată prin depunerea lor la C.E.C. — Punct cardinal — Oraș în insula Flores. 10) A primit bani de la C.E.C. după completarea foii de restituire — Diviziune de timp socotită în calculul dobînzilor la C.E.C. 11) Il poți oferi dacă ai bani economisiți — Din neamul mezilor — Unitate de măsură pentru capacitate (pl) 12) Calciu — Sodiu — Nici o sumă nu-i prea... pentru a fi economisită, una din devizele omului chibzuit — Plin, ochi. 13) Date fixe la care pot fi retrase sumele depuse pe anumite librete C.E.C. — Sînt depuși la C.E.C. 14) Le au deschise în contabilitatea C.E.C.-ului toți deținătorii de librete — Obligațiuni C.E.C. puse în circulație (masc. sing.).*

Vertical. *1) Posesori ai libretelor C.E.C. — Casa de Economii și Consemnațiuni. 2) Două litere în temă! — Este calculată în raport cu suma și timpul cît au fost ținuți banii la C.E.C. 3) La oficiile ei se fac operațiuni pe libretul C.E.C. — In loc să strîngi banii în ea, mai bine îi depui la C.E.C.! — Ton! — 4) Numai un bănuț — Comună în Franța — Libretul C.E.C. 5) Libretul C.E.C. pe care s-a înscris numele deținătorului (fem.) — Rîu în Brazilia. 6) Titlu onorific decernat de statul democrat popular artiștilor, profesorilor, medicilor etc. — Il găsiți uneori la ghișeul C.E.C. și la alte ghișee — Mere! 7) Măsură japoneză — Măsură de greutate folosite în trecut în țara noastră (plural) — Fundament, bază. 8) Cei mai buni — Rîu și oraș în Austria — Prepoziție. 9) Cîntecul greierului — Afluent al Trotușului — Pronume demonstrativ 10) Diviziune de timp — Ape! — Bucolică. 11) Inmînarea carnetului de C.E.C. după efectuarea operațiunilor — La noi, pronume, în China nume — Barbu Niculescu. 12) A depune ban cu ban la C.E.C. și a face soldul (pl) — Bani scoși de la C.E.C. (sing.). 13) Oraș în U.R.S.S. — Trebuie să le prezinți la ghișeul C.E.C. cînd retragi o sumă de bani — Leziune. 14) Morale — Adunat, cu timpul, ca banul depus la C.E.C.*

M. IONAȘCU

Cupon de participare nr. 1

Recreația MARE

Intîi, un svon de clopoței,
Apoi năvală dau prin ușă
Cu pași mărunți de alunel,
Ca o cascadă jucăușă.

In fața clasei, chiar pe hol
S-a și iscat o hărmălae
Un mic conflict... un carambol.
Atîta tot! N-a fost... bătae

Și nici prin minte n-a trecut!
Ei doar în joc se iau la trîntă.
Au alte treburi de făcut
Și-apoi recreația e... scurtă

Chiar dacă se numește... mare!
Ce faci în cîteva minute?
Te-nvîrți și... sună de intrare
Mai iute deci, ceva mai iute!

Cîte-o aspirină pentru:

UN GALAGIOS

Gura-i toacă ziua toată
Ca moara desferecată,
Insă nu știu cum se face —
Scos la tablă... tace, tace!

UN LAUDAROS

Iată-l, măi, a luat un zece
Bravo lui, foarte frumos!
E scolar sîrguincios,
Dar... pe mine nu mă-ntrece!

UN LENEȘ ȘI SOMNOROS

Ce mașină infernală!
Sună pînă cînd te scoală.
Cine-o mai fi născocit
Așa ceas nesuferit?

UNUL CARE INVAȚA „BINE"

Doi la matematică,
Doi de la gramatică,
Și cu trei de la chimie
Plus trei de la geografie..
Dac-ar ști cum se adună,
Ar avea o notă bună!

Caietul de algebră

Să uite pentru-o clipă stufoasele duzini
De exerciții frînte pe foi în pătrățele,
Deschise-atlasul bolții cu ochii lui senini
Țintați cu bumbi de astre și gămălii de stele.

Și s-a zărit o clipă prin galaxii, hai-hui,
Zburind spre Căi de lapte pe Lebădă călare,
Zvîrlind grăunți de stele roșcatei Cloști cu pui,
Sau îndemnînd pe Gemeni să-mpingă Carul Mare.

Dar cînd întors din lumea visărilor albastre
A vrut să-și toarne visul în forme vii de faptă,
In împletita scară de la pămînt la astre
Caietul de algebră clădea întiia treaptă!

TUDOR OPRIȘ

Instantaneu

In fundul curții, s-au pornit
Cîțiva „sportivi" să joace oina
Din frunză unul cîntă doina
Iar altu-ncearcă cu-n chibrit,

O comedie ca la teatru...
Cum s-ar putea să scoată oare,
Din șase bețe, tocmai patru
Triunghiuri echilaterale?

Mai intervine un băiat:
— Degeaba! N-are rezolvare
— Ba are, dar e complicat
Și nu e... genul tău, îmi pare!

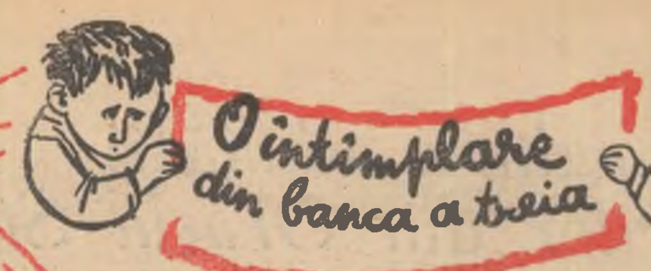
Și-s în recreație — mă rog —
Chiar dacă nu știu să le fac
Nu-mi pune „patru-n" catalog!
Dar — pîn-la urmă-i vin de hac!

Amicul s-a simțit vizat
Cînd i-a vorbit de catalog
Și nota patru: Rușinat,
A renunțat la dialog.

Tăcut, un altul desena
Un colț de mare, o faleză!
La oină-l cheamă cineva;
— N-am chef acum... sînt
după teză.

M. LĂSTUN

O întîmplare din banca a treia

De-a lungul coridorului, ușile claselor se înșiră cuminți, strălucind a vopsea proaspătă.

In a doua sală pe stînga, invață dimineața clasa a doua, iar după-amiaza, clasa a șasea.

In a treia bancă din șirul de lîngă fereastră, și anume în jumătatea ei de lîngă geam, dimineața învață un băiețaș blond, cu nasul cîrn, iar după-amiază, un băietan voinic și ager, cu pieptănătura mai întotdeauna răvășită. Pe băiețașul cel blond îl cheamă Aurel, dar copiii îl strigă Rică și, spre bucuria tovarășei învățătoare, știe tabla înmulțirii nu numai cu 5 dar chiar și cu 7. Băietanul cel ager și voinic dintr-a șasea se numește Nistor, dar colegii l-au poreclit Praștie. In problemele pe care le are de rezolvat, înmulțirea este un fleac; acolo apar semne care de care mai ciudate, de pildă 52^3 sau $\sqrt{556}$!

Cei doi nu se cunoșteau dar, și pentru unul și pentru altul, clasa aceea luminoasă, cu ferestre largi, mîngîiate de soare, era o a doua casă. Deși nu erau prieteni, banca era a lor, a amîndorura.

Iși așezau în același loc călimările — unul dimineața iar celălalt după-amiază, ridicau cu aceleași mișcări capacul pupitrului și e probabil că aveau același fel de a-și lua o poziție comodă, cu deosebirea că pe cînd Aurel trebuia să se străduiască pentru a atinge cu tălpile stinghia de jos, picioarele lui Nistor ajungeau pînă sub banca din față.

Insă, vorba proverbului: munte cu munte se întîlnește, dar mi-te om cu om! Așa și cu cei doi. Intr-o bună zi, intrînd în clasă împreună cu colegii săi, Nistor avu surpriza să-și găsească banca ocupată de un băiețaș blond, cu nasul cîrn.

— Ce cauți aici? îl intrebă Nistor mirat.

Băiețașul se ridică repede. Se vedea cît de colo că nu se simțea în largul său, înconjurat de atîția băieți mari.

— Eu sînt în clasa a doua, și stau în banca asta... explică el. Nistor se mai dumiri:

— Da? îmi pare bine. Eu domiciliez aici după-amiaza.

Băiețașul se învioră ca la auzul unei vești plăcute:

— Ce bine! Inseamnă că pe tine te așteptam.

Nistor ridică din umeri:

— Pe mine? De ce?

Se miră el, se mirară și ceilalți dintr-a șasea, care între timp făcuseră roată în jurul băncii a treia din rîndul de lîngă fereastră. Intr-adevăr, ce treabă putea să aibă un școlar mărunțel dintr-a doua cu un flăcău serios dintr-a șasea, pe care nici măcar nu-l cunoștea?

Băiețașul scoase o foaie de hîrtie și, îmbujorat, i-o arătă lui Nistor:

— Am găsit-o azi dimineață în bancă... Poate că îți trebuie. Aș fi lăsat-o elevului de serviciu, dar tare aș vrea să aflu ce este! De aceea am rămas... Te rog, spune-mi și mie! Nimeni din clasa noastră n-a știut! De-abia aștept să le spun eu mîine dimineață.

Nistor sări ca ars și înșfăcă hîrtia. Era o foaie de o formă specială: lungă cît una de caiet, dar pe jumătate mai îngustă. De sus pînă jos și pe ambele părți era acoperită cu un scris mărunt-mărunt, cît oul furnicii. Intre rînduri erau săgeți care indicau nu se știe ce, mici desene ciudate, cifre, totul însă rînduit într-o ordine exemplară. La vederea foii, din rîndurile colegilor porniră murmure de surprindere...

— Imi spui? se auzi glasul băiețașului.

Dar Nistor tăcea, roșu ca sfecla, căutînd să găsească la repezeală o glumă cît mai potrivită pentru a salva aparențele. Ieri, clasa șasea avusese lucrare de control la geografie. Cum să-i explice puștiului ce înseamnă o fițuică?

AL. OVIDIU ZOTTA

S-a stricat cutia tablei!

Cel dintîi care a observat defecțiunea a fost Vlăduț, elevul de serviciu, primul sosit în clasă în dimineața aceea.

— Asta-i nemaipomenit! a strigat el, indignat.

Intr-adevăr, cutia în care se țin cretele și buretele la tablă se desfăcuse aproape cu totul, abia se mai ținea, printr-o minune de echilibru, într-un cuișor.

— Nemaipomenit! repetă Vlăduț, și se apucă să aștearnă pe hîrtie un adevărat proces verbal, în care se descria cu precizie toate caracteristicile stricăciunii, trăgînd concluzia că ea trebuie să dea, tovarăși, serios de gîndit întregii clase.

Pe urmă, apăru Mitruș, președintele detașamentului. Lui îi plăcea întotdeauna să procedeze ca un om dintr-o bucată. Studie cu atenție cutia și hotărî:

— Asta-i curată nepăsare față de bunul obștesc! După ore, toată lumea rămîne în clasă! Vom prelucra un referat despre importanța bunului obștesc!

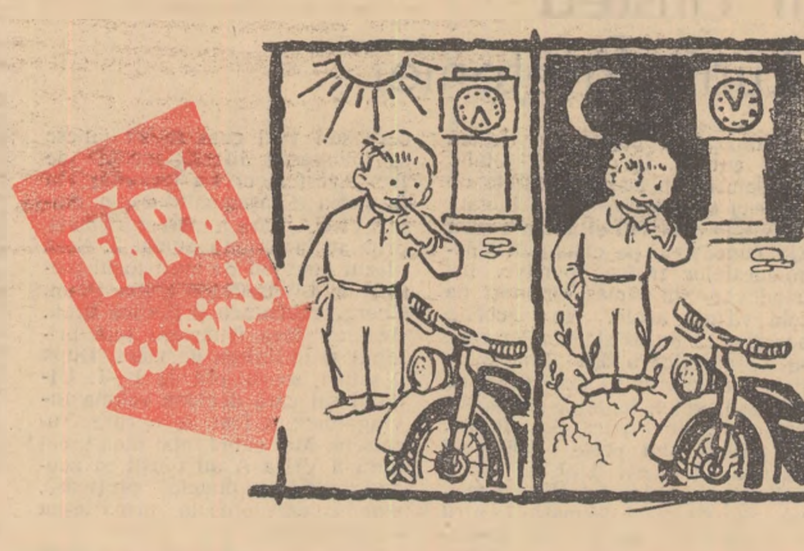
Stănică Penciulescu, poetul detașamentului, un băiat sensibil și timid, nu spuse nimic, dar după prima oră la gazeta de perete apăru o poezie intitulată „Să fim vigilenți!" care purta motto-ul „S-a stricat cutia tablei" și începea astfel:

Nu-i o mașină, nici o casă
Ci o cutie oarecare,
Dar pentru-ntreaga noastră clasă
E o rușine, frățioare!

Detașamentul era în fierbere. În recreația mare, întîmplarea luă proporții. Unii se pregăteau pentru adunarea de după cursuri, alții făceau cerc în jurul lui Vlăduț, indicîndu-i noi amănunte pentru „procesul verbal", ca, de pildă, poziția cutiei față de meridianul de la Greenwich, alții citeau pătrunși de respect versurile lui Stănică.

In acest vacarm, nimeni nu-i dădu atenție lui Nicușor, care ieșise pentru cîteva clipe din clasă și se întoarse cu o lădiță sub braț. De abia cînd se auziră niște ciocănituri ritmice, toate privirile se îndreptară spre tablă. Acolo, Nicușor, cu un ciocan și patru cuie făcu, în doi timpi și trei mișcări, mai mult decît „procesul verbal" al lui Vlăduț, versurile lui Stănică și referatul lui Mitruș. Cutia tablei era din nou solid amplasată la locul ei, și băieții ieșiră să se joace în curte, în timp ce Nicușor îi înapoia lădița cu scule tovarășului îngrijitor al școlii.

SANDU ALEXANDRU

Stăncuțele

Iată stolul de stăncuțe,
Gureșe și gulerate,
Stau în roată adunate,
Infoiate și... „drăguțe"

— Ați văzut-o? Vi s-ar pare
C-ar fi liniștită, dar
„S-a mutat" disciplinar
N-ați văzut ce gesturi are?

— Nu cred, dragă-i, cam molcuță
— Ce tot spui, n-ai văzut bine!
Zău! Ascultă-mă pe mine!
— Mie mi-a părut drăguță.

— Ce vorbești? N-o vezi că-i
cîrnă?!
— De ce-o fi așa tăcută?
— Chiar așa! Parc-ar fi mută!
— Poate ai tu-n ochi vreo
bîrnă!

— I-auzi vorbă! Ce-i ții parte?
— Nu, dar mă gîndesc că doară
Ni-i colegă! — Tocilară?
— Lasă c-o vedem la carte!

Iată-le intrate-n clasă:
Cu priviri iscoditoare
Fremătînd de nerăbdare
(Este EA la tablă scoasă)

Liniștită și stăpînă
Pe formule din „chimie"
Le explică și le scrie!
Parc-ar fi cu cartea-n mînă!

Zece! Bună prezentare!
Dar stăncuța dintr-o bancă;
— Ați văzut cum știe dragă?!
V-am spus eu că-i silitoare.

M. CALIN

Vitrina cu cărți

„SERI ALBASTRE" roman de COSTACHE ANTON

Ați auzit de „Marele vrăbioi"? Dar de o întîmplare nu tocmai plăcută, cu niște șobolani ascunși într-un... pupitru, ați aflat? Pe Nunu îl cunoașteți? Sînt sigur că fiecare din voi ar dori să fie tovarăși cu el; e atît de modest și prietenos...

Romanul Seri albastre *de Costache Anton se inspiră dintr-o lume pe care o cunoașteți prea bine: este lumea voastră, a pionierilor și școlarilor, cu întîmplările, năzdrăvăniile și bucuriile ei. Alegîndu-și personajele și construindu-și subiectul, autorul s-a gîndit cu dragoste la voi, străduindu-se să creeze un roman în care să nu descrie fapte petrecute întîmplător, ci fapte care conțin înțelesuri ce vin să răspundă preocupărilor voastre. Ce înseamnă adevărata prietenie, cînd poți spune despre cineva că este într-adevăr curajos, cum trebuie să te porți pentru ca tovarășii să aibă încredere în tine, iată întrebări la care romanul, prin personajele sale, oferă răspunsuri de neuitat.*

Așa cum se întîmplă într-o carte scrisă cu talent, personajele par vechi cunoștințe ale cititorului. Țîru, cu caracterul său ferm; Rosei, cel pus mereu pe pozne; Vica, fata din pricina căreia Nunu trece prin atîtea întîmplări, apoi Hreapcă, Isoscel, Sterpu, au, cu toții, cîte ceva din prietenii voștri, din voi înșivă.

Prețios în romanul lui Costache Anton mai este și faptul că acțiunea, destul de trepidantă și deseori cu întorsături neprevăzute, se desfășoară totuși pe o linie dreaptă, într-un chip armonios, arătînd că, sub influența organizației de pionieri, tot ce este mai bun în caracterul copiilor — sinceritatea, spiritul tovărășesc, fermitatea, se dezvoltă puternic, pentru toată viața.

Autorul se exprimă într-o limbă literară frumoasă, plastică. Parcurgînd cartea, veți cunoaște mai bine decît pînă acum un personaj care, deși nu face parte propriu zis din acțiune, e descris deseori cu amănunțime. Este vorba de orașul Iași, locul în care se desfășoară acțiunea romanului.

DINU ALEXANDRESCU

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii" tel. 17.60.10 17.60.20; Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".
Abonamentele se fac la oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii voluntari din școli.